

Vogelnesten uithalen

In april gingen we al zoeken waar de vogels zich nestelden in de bomen. Huismussen woonden bijna altijd in de dakgoot of onder de pannen van de huizen. Eksters, de Vlaamse gaai en kraaien woonden in het bos of daar dichtbij. Boekvinkjes en koolmezen, kwikstaarten en andere kleine vogels woonden bijna altijd in struiken of op de grond. In de Peel daar woonden de kokmeeuwen.

In mei gingen we kijken of de vogels al eieren hadden gelegd. Ieder om de beurt klimmen. Snel deed je de eieren in de pet, dicht vouwen en dan in de mond. Het kwam ook voor dat je de eieren kapot maakte en dan was de pet smerig. De eieren eruit en de pet binnenstebuiten op het hoofd, dan droogde die vanzelf. Alle eieren werden samen gedeeld. Thuis werd er in de eieren aan twee kanten een gaatje gemaakt en uitgeblazen. Dan er een draad garen doorheen en ophangen in een kooitje. Zo hadden we er soms wel dertig.

Hinkelen

Hinkelen is op één been springen en met de voet een scherf vooruit stoten in een vak dat men met een stok op de grond getekend had, bijvoorbeeld twee strepen 75 cm van elkaar af, 5 meter lang met daar tussenin vakken van 50 cm breed.

Het scherf legde men op de grond en dan moest je deze met de voet vooruit stoten in het eerste vak, dan sprong men in het vak en dan het scherf met de voet in het tweede vak proberen te stoten. Als je dan het scherf over alle vakken had gestoten en ook op één been was blijven staan, dan weer terug en dan had men een pook. Een pook was een kruis door het eerste vak en daar mocht je in rusten op twee benen. Als je het scherf niet ver genoeg stootte, dan was je af en de volgende aan de beurt. Had je bijvoorbeeld twee poken en de anderen nog geen, dan was het voor de anderen moeilijk, want die moesten de scherf over jouw poken stoten en dat was niet gemakkelijk. (Pook: Je mag dan een vak aanwijzen als jouw pook, waar de andere deelnemers de scherf overheen moesten stoten en ook overheen moesten springen op één been. Zelf mocht je in jouw pook op twee benen staan en even uitrusten.)

Vliegers maken en oplaten

Als het koren was gemaaid, gingen we vliegers maken en oplaten. Twee latjes als een kruis op elkaar timmeren en een stuk stijf papier. Met bloem en water plaksel maken en het papier om het kruis vastplakken. Van boven naar beneden een touwtje en dan moest de vlieger goed in balans hangen en dan een bol vliegertouw. Dan een staart van touw met daaraan stukken krantenpapier gebonden, maar wij gebruikten ook soms korenaren. Vaak ging de vlieger ook over de kop als hij niet goed gemaakt was. We deden kleine papiertjes (met daarop een boodschap) onder aan het touw en die gingen dan met de wind naar boven naar de vlieger.